

АЛЪКЪ СЪЧКО

Малъкъ Съчко по привичка стара
се намръщи и гнѣвно засили,
и съсъ братя почна да се кара,
че когато днитѣ си дѣлили,
тѣ били го съ три дни ощетили.

А сестра му Марта отговаря:

— „Не сърди се, Съчко — братко мили,
съ братята си ти недей се кара,
че днитѣ ни тѣ не сѫ дѣлили
нито твойтѣ дни сѫ намалили.

Днитѣ ни ги Господь самъ дѣлѣше —
на всѣкиго, братко, по дѣлата.

Пѣкъ ти, — малъкъ, тѣй заядливъ бѣше
че на Мраза скубѣше брадата
и безъ милостъ щипѣше децата!

Щипѣше имъ бузки и ушички,
щипѣше имъ малкитѣ нослета.

Та на Бога молѣха се всички,
да намали твойтѣ дни студени.

А пѣкъ знаешъ Богъ отъ небесата
колко много обича децата!“

Чичо Стоянъ